

Служене, *sn.* la célébration.

Служителство, *sn.* le gobele.

Служникъ, ница, *s.* cabaretier, ère; un garçon, agent, servant; || *Com.* un commis.

Служница жена, *sf.* une cantine.

Служж (литургік), *va.* célébrer la messe, dire; || (дѣлъ литургіи на дѣнѣ), biner; || (пѣкого), servir.

Слупевамъ, *va.* fausser; || (сѣдины), bossuer.

Слупень, *adj.* bossué, enfoncé.

Слухово твирло (борилъ т.), *sn.* l'écoutoir *m.*

Слуховъ, *adj.* auriculaire; || *Anat.* auditif.

Слухъ, *sn.* l'ouïe *f.*; || l'oreille *f.*

Случай, *sn.* l'événement *m.*, accident, incident *m.*, occasion, rencontre, voi *f.*, cas, 'hasarde *m.*, fortune, occurrence *f.*, sujet *m.*, aventure *f.*, champ *m.*, conjoncture, ouverture *f.*; 1. *fig.* la chance, le jour, coup de dé *ou* de dés *m.*; 2. въ най-лошавъ —, *adv.* au pis aller; 3. ако дойде —, le cas échéant; 4. въ —, en cas de; 5. въ всякой —, en tout et par tout; 6. на всякой —, à tout cas, à tout 'hasarde, à tout risque, règle générale, à telle fin que de raison; 7. напустнувамъ сгоденъ —, *va.* marquer le coche; 8. по —, occasionnellement; 9. по — на, à propos de; 10. въ послѣднъ —, à tout rompre; 11. при —, dans l'occurrence; 12. приготвено за въ — неволя, ш въ cas; 13. въ противенъ —, sinon; 14. чѣкъмъ сгоденъ —, *vn. fig.* être, rester *ou* se tenir en paix; 15. (кoито стропалъ), le casse-bras.

Случайна промѣна (на нома), *sf.* Mus. la feinte. [mière, *f.*]

Случайна свѣтлина, *sf.* échappée de lu-

Случайно, *adv.* par 'hasarde, accidentellement, d'occasion, en passant, incidemment, par aventure, par ricochet, par racroc, dans l'occurrence.

Случайность, *sf.* l'éventualité *f.*, accidentalité *f.*, accident *m.*, accidente, casualité, contingence *f.*

Случайнъ, *adj.* éventuel, occasionnel, accidentel, incident, casuel, adventice, fortuit, contingent; || *Jur.* adventif, aléatoire; || *Méd.* schématique. [*m.*, le casuel.]

Случайны приходы, *sn. pl.* les émoluments

Случвамъ, *vr.* se rencontrer, venir à (avec *un infinit*); 1. случаса *v. imp.* il se passe, il arrive, il se fait, il avient, il a lieu, il intervient; || (изведнаша), il survient; 2. ако са случи, le cas avenant; 3. както са случи, *adv.* de guingois, pêle-mêle; 4. нас-малко оста да са случи, il a manqué; 5. слушиса, il se trouva; 6. което са случева, occurred, *adj.*

Случване, *sn.* le fait, le trait.

Случка, *sf.* l'événement *m.*, accident *m.*, aventure *f.*, cas *m.*, occurrence *f.*; 1. по —, *adv.*

incidemment; 2. цѣль редъ -ки, *fig.* le ricochet; 3. кoито са пуша на -ки, un aventurier.

Слушамъ, *vn.* écouter, ouïr, entendre, obeir à; 1. (съ вникнуване), *fig.* détouper les oreilles; 2. (добрѣ), préter l'oreille; 3. втымвамъ ужъ какъ не —, *vr.* faire la sourde oreille. [Jur. ouï, *adj.*]

Слушане, *sn.* l'audition *f.*; || споредъ -то, Слушай! *adv.* garde à vous; || *interj.* 'holà; || -шайте, alerte!

Слушачи, *sm. pl.* les écoutans *m.*, l'auditoire *m.*

Слушачъ, *sm.* un auditeur; || (на смѣткы), *Jur.* oyant compte, *s.*

Слушливъ, *adj.* auditif, perceptible à l'oreille, *f.*

Слушна борія, *sf.* cornet acoustique *m.*; || говоря съ —, *vn.* corner.

Сълза, *sf.* la larme; 1. —, *plante*, la larme-de-Job *ou* larmille; 2. -зы, *pl.* les pleurs *m.*; 3. капене — отъ порѣзана лоза, pleurs de la vigne; 4. крия —, *va.* dévorer; 5. плачъ съ кървави —, *vn.* pleurer à chaudes larmes; || *fam.* larmoyer; 6. приторни —, des larmes de crocodile; 7. роня —, *vn.* plaurer; || *fam.* larmoyer; 8. кoито плачи съ —, larmoyant, *adj.*

Сълзень, *adj.* Ant. lacrymal.

Сълзи, *v. imp.* il suinte, il dégoute.

Сълзникъ, *sm.* le lacrymatoire et urne —, *sf.* Сълзницы (у елени), *sm. pl.* les larmières *f.* et -miers *m.* [l'épiphora *m.*]

Сълзотечене, *sn.* le larmoiement; || *Méd.* — течна кость, *sf.* Anat. os unguis *m.*

Сълънчаване, *sn.* héliosé *f.* ou coup de soleil *m.*

Сълнце, *sn.* le soleil; 1. изгръване —, le lever; 2. излазъ —, soleil levant; 3. заедно съ -то, cosmiquement; 4. (клини къмъ вечер), *v. imp.* il déclive; 5. мѣсто дѣто залязя —, *to.* Mar. la failloise; 6. между изгръване и захождане —, entre deux soleils; 7. простиране на —, l'insolation *f.*; 8. —, ръба, *sf.* poisson, la dorée.

— свѣтene, *sn.* le girasole.

— стояне, *sn.* Astr. le solstice.

— стоятелънъ, *adj.* Astr. solsticial.

Сълънчовникъ, *sm. plante*, l'hélianthé *m.*

Сълънчова година, *sf.* année solaire *f.*

— горецина, *sf.* le 'hâle.

— любовница, *sf. plante*, l'héliotrope *m.*, soleil *ou* tournesol *m.*

— роса, *sf. plante*, le rossolis.

Сълънчовъ, *adj.* solaire.

— коренъ, *sm. planz*, l'orobanche *f.*

— прашецъ, *sm.* l'atome *m.*

— часовникъ, *sm. cadran solaire ou -sciatique* *m.*; || показалка на —, Astr. le gnomon; || искусство да правимъ -цы, la gnomonique.

Слѣда, *sf.* la trace, le vestige; || (на зѣбрѣ,